

DECYZJA RADY (WPZIB) 2022/2319
z dnia 25 listopada 2022 r.
w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją na Haiti

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 29,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 21 października 2022 r. Rada Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych („Rada Bezpieczeństwa”) przyjęła rezolucję 2653 (2022), w której potwierdziła swoje zdecydowane zaangażowanie na rzecz suwerenności, niezależności, integralności terytorialnej i jedności Haiti.
- (2) Rezolucja Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych („rezolucja RB ONZ”) nr 2653 (2022) przywołuje wszystkie poprzednie rezolucje Rady Bezpieczeństwa w sprawie Haiti, w szczególności rezolucję RB ONZ nr 2645 (2022), w której między innymi wezwano do natychmiastowego zaprzestania przemocy ze strony gangów i działalności przestępczej, oraz wyrażono gotowość Rady Bezpieczeństwa do podjęcia w razie potrzeby odpowiednich środków przeciwko osobom zaangażowanym w przemoc ze strony gangów, działalność przestępczą lub łamanie praw człowieka, lub je popierających lub przeciwko osobom, które w inny sposób podejmują działania zagrażające pokojowi, stabilności i bezpieczeństwu Haiti i regionu.
- (3) Stwierdzając, że sytuacja na Haiti nadal stanowi zagrożenie dla międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa, rezolucja RB ONZ nr 2653 (2022) wymaga, aby wobec osób wskazanych przez komitet ustanowiony na mocy pkt 19 rezolucji RB ONZ nr 2653 (2022) (zwany dalej „Komitetem Sankcji”) stosować ograniczenia w podróżowaniu, zamrażać wszystkie środki finansowe i zasoby gospodarcze osób lub podmiotów wskazanych przez Komitet Sankcji oraz stosować embargo na broń wobec osób lub podmiotów wskazanych przez ten komitet.
- (4) Do wprowadzenia w życie niektórych środków niezbędne są działania Unii,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Bezpośrednia lub pośrednia dostawa, sprzedaż, transfer lub eksport uzbrojenia i wszelkich materiałów z nim związanych, łącznie z bronią i amunicją, pojazdami wojskowymi, sprzętem wojskowym i paramilitarnym oraz częściami zapasowymi do wyżej wymienionych, osobom i podmiotom umieszczonym w wykazie przez komitet ustanowiony na mocy pkt 19 rezolucji nr 2653 (2022) Rady Bezpieczeństwa ONZ („Komitet Sankcji”) – lub na ich rzecz – przez obywateli państw członkowskich lub z terytoriów państw członkowskich lub przy użyciu statków pływających pod ich banderą lub ich statków powietrznych, są zakazane bez względu na to, czy pochodzą one z ich terytoriów.

Osoby i podmioty, o których mowa w tym ustępie, wymieniono w załączniku.

2. Zakazuje się:

- a) zapewniania, bezpośrednio lub pośrednio, pomocy technicznej, szkolenia lub innej pomocy, w tym zapewniania uzbrojonych najemników, powiązanych z działaniami wojskowymi lub zapewniania, konserwacji lub użytkowania wszelkiego uzbrojenia i wszelkich materiałów z nim związanych, osobom lub podmiotom, o których mowa w ust. 1;
- b) zapewniania finansowania lub pomocy finansowej związanych z działaniami wojskowymi, w tym zwłaszcza udzielania dotacji, pożyczek i ubezpieczeń kredytów eksportowych, a także zapewniania ubezpieczeń i reasekuracji, na potrzeby jakiegokolwiek sprzedaży, dostawy, transferu lub eksportu uzbrojenia i materiałów z nim związanych lub na potrzeby świadczenia związanej z nimi pomocy technicznej, bezpośrednio lub pośrednio, jakiegokolwiek osobie lub podmiotowi, o których mowa w ust. 1.

3. Państwa członkowskie – w porozumieniu ze swoimi organami krajowymi i zgodnie ze swoimi przepisami krajowymi oraz prawem międzynarodowym, dokonują kontroli na swoim terytorium wszelkich ładunków przeznaczonych dla Haiti, w tym w portach morskich i lotniczych, jeżeli dysponują informacjami dającymi uzasadnione podstawy, by podejrzewać, że dany ładunek zawiera przedmioty, których dostawa, sprzedaż, przekazywanie lub wywóz są zakazane na mocy niniejszego artykułu.
4. Państwa członkowskie zgłaszają Komitetowi Sankcji w odpowiednim czasie przypadki naruszenia środków określonych w ust. 1 i 2.
5. Państwa członkowskie zapewniają istnienie dostatecznych metod znakowania i ewidencjonowania w celu śledzenia uzbrojenia, w tym broni strzeleckiej i lekkiej, zgodnie z międzynarodowymi i regionalnymi instrumentami, których te państwa są stronami, oraz rozważają najlepszy sposób udzielania pomocy krajom sąsiednim, w stosownych przypadkach i na ich wniosek, w wykrywaniu nielegalnego handlu i przenikania tej broni z naruszeniem środków nałożonych na podstawie ust. 1 i 2.

Artykuł 2

1. Państwa członkowskie podejmują środki niezbędne do uniemożliwienia wjazdu na ich terytoria lub przejazdu przez nie osób wskazanych przez Komitet Sankcji jako bezpośrednio bądź pośrednio realizujące albo jako odpowiedzialne lub współodpowiedzialne za działania, które zagrażają pokojowi, bezpieczeństwu lub stabilności Haiti, m.in.:
 - a) zaangażowanie, bezpośrednio lub pośrednio, w działalność przestępczą i akty przemocy lub wspieranie działalności przestępczej lub aktów przemocy, mające miejsce z udziałem ugrupowań zbrojnych i siatek przestępczych propagujących przemoc, w tym w odniesieniu do przymusowej rekrutacji dzieci przez takie ugrupowania i siatki, porywania osób, handlu ludźmi i przemytu migrantów, zabójstw oraz aktów przemocy seksualnej i przemocy ze względu na płeć;
 - b) wspieranie nielegalnego handlu bronią i materiałami powiązanymi oraz nielegalnego przekierowywania broni i materiałów powiązanych lub wspieranie nielegalnych przepływów finansowych z tym związanych;
 - c) działanie na rzecz lub w imieniu lub pod kierunkiem lub wspieranie lub finansowanie w inny sposób osoby fizycznej lub podmiotu wskazanych w związku z działalnością opisaną w lit. a) i b), w tym przez bezpośrednie lub pośrednie wykorzystanie dochodów z przestępczości zorganizowanej, w tym dochodów z nielegalnej produkcji narkotyków i ich prekursorów oraz z nielegalnego handlu narkotykami i ich prekursorami pochodzącymi z Haiti lub przewożonymi tranzytem przez Haiti, z handlu ludźmi i przemytu migrantów z Haiti lub z przemytu broni do lub z Haiti oraz nielegalnego handlu bronią przekazywaną do Haiti lub z Haiti;
 - d) naruszenie embarga na broń lub bezpośrednie bądź pośrednie dostarczenie, sprzedaż lub przekazanie ugrupowaniom zbrojnym lub siatkom przestępczym na Haiti, lub otrzymanie, broni lub materiałów powiązanych lub jakichkolwiek porad technicznych, szkoleń technicznych lub pomocy technicznej, w tym finansowania i pomocy finansowej, w związku z aktami przemocy dokonywanymi przez ugrupowania zbrojne lub siatki przestępcze na Haiti;
 - e) planowanie, nadzorowanie lub popełnianie czynów naruszających prawo międzynarodowe praw człowieka lub czynów stanowiących naruszenie praw człowieka, w tym związanych z egzekucjami pozasądowymi, w tym egzekucjami kobiet i dzieci, oraz popełnianie czynów polegających na stosowaniu przemocy, dokonywaniu porwań, wymuszonych zagięć lub na porywaniu dzieci w celu wymuszenia okupu na Haiti;
 - f) planowanie, nadzorowanie lub popełnianie czynów stanowiących akty przemocy seksualnej i przemocy ze względu na płeć, obejmujących gwałty i niewolnictwo seksualne, na Haiti;
 - g) utrudnianie dostarczania pomocy humanitarnej dla Haiti lub dostępu do niej lub jej dystrybucji na Haiti;
 - h) atakowanie personelu lub obiektów należących do misji i operacji Organizacji Narodów Zjednoczonych na Haiti lub wspieranie takich ataków.

Osoby, o których mowa w niniejszym ustępie, wymieniono w załączniku.

2. Ustęp 1 nie zobowiązuje państwa członkowskiego do odmowy jego własnym obywatelom wjazdu na jego terytorium.
3. Ustęp 1 nie ma zastosowania, jeżeli wjazd lub przejazd jest konieczny w związku z postępowaniem sądowym.

4. Ustęp 1 nie ma zastosowania, jeżeli w indywidualnych przypadkach Komitet Sankcji stwierdzi, że:
- wjazd lub przejazd jest uzasadniony potrzebą humanitarną, w tym obowiązkami religijnymi;
 - wyłączenie służy realizacji celów związanych z pokojem i stabilnością na Haiti.
5. W przypadkach, w których zgodnie z ust. 3 lub 4 państwo członkowskie zezwala na wjazd na lub przejazd przez swoje terytorium osobom wymienionym w załączniku, zezwolenie to jest ograniczone do celów, do których zostało udzielone, i do osób, których ono dotyczy.

Artykuł 3

1. Zamraża się wszelkie fundusze i zasoby gospodarcze należące do osób, lub pośrednio lub bezpośrednio kontrolowane przez osoby wskazane przez Komitet Sankcji jako bezpośrednio bądź pośrednio realizujące albo jako odpowiedzialne lub współodpowiedzialne za działania, które zagrażają pokojowi, bezpieczeństwu lub stabilności Haiti, m.in.:
- zaangażowanie, bezpośrednio lub pośrednio, w działalność przestępczą i akty przemocy lub wspieranie działalności przestępczej lub aktów przemocy, mające miejsce z udziałem ugrupowań zbrojnych i siatek przestępczych propagujących przemoc, w tym w odniesieniu do przymusowej rekrutacji dzieci przez takie ugrupowania i siatki, porywania osób, handlu ludźmi i przemytu migrantów, zabójstw oraz aktów przemocy seksualnej i przemocy ze względu na płeć;
 - wspieranie nielegalnego handlu bronią i materiałami powiązanymi oraz nielegalnego przekierowywania broni i materiałów powiązanych lub wspieranie nielegalnych przepływów finansowych z tym związanych;
 - działanie na rzecz lub w imieniu lub pod kierunkiem lub wspieranie lub finansowanie w inny sposób osoby fizycznej lub podmiotu wskazanych w związku z działalnością opisaną w lit. a) i b), w tym przez bezpośrednie lub pośrednie wykorzystanie dochodów z przestępczości zorganizowanej, w tym dochodów z nielegalnej produkcji narkotyków i ich prekursorów oraz z nielegalnego handlu narkotykami i ich prekursorami pochodzącymi z Haiti lub przewożonymi tranzytem przez Haiti, z handlu ludźmi i przemytu migrantów z Haiti lub z przemytu broni do lub z Haiti oraz nielegalnego handlu bronią przekazywaną do Haiti lub pochodzącą z Haiti;
 - naruszenie embarga na broń lub bezpośrednie bądź pośrednie dostarczenie, sprzedaż lub przekazanie ugrupowaniom zbrojnym lub siatkom przestępczym na Haiti, lub otrzymanie, broni lub materiałów powiązanych lub jakichkolwiek porad technicznych, szkoleń technicznych lub pomocy technicznej, w tym finansowania i pomocy finansowej, w związku z aktami przemocy dokonywanymi przez ugrupowania zbrojne lub siatki przestępcze na Haiti;
 - planowanie, nadzorowanie lub popełnianie czynów naruszających prawo międzynarodowe praw człowieka lub czynów stanowiących naruszenie praw człowieka, w tym związanych z egzekucjami pozasądowymi, w tym egzekucjami kobiet i dzieci, oraz popełnianie czynów polegających na stosowaniu przemocy, dokonywaniu porwań, wymuszonych zaginięć lub na porywaniu dzieci w celu wymuszenia okupu na Haiti;
 - planowanie, nadzorowanie lub popełnianie czynów stanowiących akty przemocy seksualnej i przemocy ze względu na płeć, obejmujących gwałty i niewolnictwo seksualne, na Haiti;
 - utrudnianie dostarczania pomocy humanitarnej dla Haiti lub dostępu do niej lub jej dystrybucji na Haiti;
 - atakowanie personelu lub obiektów należących do misji i operacji Organizacji Narodów Zjednoczonych na Haiti lub wspieranie takich ataków;

lub przez osoby lub podmioty działające w ich imieniu lub pod ich kierownictwem, lub przez podmioty do nich należące lub przez nie kontrolowane.

Wskazane osoby lub podmioty, o których mowa w niniejszym ustępie, wymieniono w załączniku.

2. Nie udostępnia się – bezpośrednio ani pośrednio – żadnych środków finansowych ani zasobów gospodarczych osobom bądź podmiotom wymienionym w załączniku, ani też na rzecz tych osób bądź podmiotów.

3. Środki, o których mowa w ust. 1 i 2, nie mają zastosowania do środków finansowych i zasobów gospodarczych, w odniesieniu do których odpowiednie państwo członkowskie stwierdziło, że są:

- a) niezbędne do pokrycia podstawowych wydatków, w tym opłat za żywność, czynszu lub spłaty kredytu hipotecznego, kosztów lekarstw i leczenia, podatków, składek ubezpieczeniowych i opłat za usługi użyteczności publicznej;
- b) przeznaczone wyłącznie na pokrycie uzasadnionych kosztów honorariów oraz do zwrotu wydatków poniesionych z tytułu świadczenia usług prawnych, lub honorariów lub opłat za usługi zgodnie z przepisami prawa krajowego;
- c) przeznaczone wyłącznie na pokrycie kosztów lub opłat związanych ze zwykłym przechowywaniem lub utrzymywaniem zamrożonych funduszy, innych aktywów finansowych i zasobów gospodarczych;

po tym jak odpowiednie państwo członkowskie powiadomi Komitet Sankcji o zamiarze udzielenia, w stosownych przypadkach, zezwolenia na dostęp do takich funduszy, innych aktywów finansowych lub zasobów gospodarczych, a Komitet Sankcji nie wyda decyzji odmownej w terminie pięciu dni roboczych od takiego powiadomienia.

4. Środki, o których mowa w ust. 1 i 2, nie mają zastosowania do środków finansowych lub zasobów gospodarczych, w odniesieniu do których odpowiednie państwo członkowskie stwierdziło, że są:

- a) niezbędne do pokrycia wydatków nadzwyczajnych, pod warunkiem że państwa członkowskie powiadomiły o takim ustaleniu Komitet Sankcji, a Komitet Sankcji je zaakceptował;
- b) przedmiotem zastawu albo orzeczenia sądowego, administracyjnego lub arbitrażowego, w którym to przypadku środki i zasoby gospodarcze mogą zostać wykorzystane do zaspokojenia roszczeń zabezpieczonych takim zastawem lub do wykonania orzeczenia, z zastrzeżeniem że zastaw został ustanowiony lub orzeczenie zostało wydane przed dniem umieszczenia takiej osoby lub takiego podmiotu w załączniku, i że zastaw ani orzeczenie nie zostały ustanowione ani wydane na rzecz osoby ani podmiotu wskazanych przez Komitet Sankcji – po tym jak dane państwo członkowskie powiadomi Komitet Sankcji.

5. Ustęp 1 nie uniemożliwia wskazanej osobie lub wskazanemu podmiotowi dokonania płatności należnej zgodnie z umową zawartą przed umieszczeniem takiej osoby lub podmiotu w wykazie, pod warunkiem ustalenia przez odpowiednie państwo członkowskie, że płatność ta nie jest bezpośrednio lub pośrednio dokonywana na rzecz osoby lub podmiotu, o których mowa w ust. 1, oraz po powiadomieniu Komitetu Sankcji przez właściwe państwo członkowskie o zamiarze dokonania lub otrzymania takich płatności lub zezwolenia, w stosownych przypadkach, na odmrożenie środków finansowych, innych aktywów finansowych lub zasobów gospodarczych do tego celu, 10 dni roboczych przed udzieleniem takiego zezwolenia.

6. Ustęp 2 nie ma zastosowania do księgowania na zamrożonych rachunkach:

- a) odsetek lub innych dochodów z tych rachunków; lub
- b) płatności należnych z tytułu umów, porozumień lub zobowiązań, które powstały przed datą objęcia tych rachunków środkami przewidzianymi w ust. 1 i 2;

pod warunkiem że wszelkie takie odsetki, inne dochody i płatności są zamrożone i nadal podlegają środkom przewidzianym w ust. 1.

7. Bez uszczerbku dla programów pomocy humanitarnej prowadzonych gdzie indziej, środki przewidziane w ust. 1 i 2 nie mają zastosowania do wypłaty środków finansowych, innych aktywów finansowych lub zasobów gospodarczych niezbędnych do zapewnienia terminowego dostarczenia pilnie potrzebnej pomocy humanitarnej lub do wsparcia innych działań wspierających zaspokojenie podstawowych potrzeb ludzkich na Haiti przez Organizację Narodów Zjednoczonych, jej wyspecjalizowane agencje lub programy, przez świadczące pomoc humanitarną organizacje humanitarne posiadające status obserwatora w Zgromadzeniu Ogólnym Organizacji Narodów Zjednoczonych lub przez ich partnerów wykonawczych, w tym finansowane dwustronnie lub wielostronnie organizacje pozarządowe uczestniczące w planie pomocy humanitarnej Organizacji Narodów Zjednoczonych dla Haiti.

Artykuł 4

Rada, stanowiąc jednomyślnie, wprowadza zmiany w wykazie zawartym w załączniku zgodnie z ustaleniami Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych (zwanej dalej „Radą Bezpieczeństwa”) lub Komitetu Sankcji.

Artykuł 5

1. Jeżeli Rada Bezpieczeństwa lub Komitet Sankcji dokona wskazania osoby lub podmiotu, Rada dodaje tę osobę lub ten podmiot do załącznika. O swojej decyzji, w tym o powodach umieszczenia w wykazie, Rada informuje daną osobę lub dany podmiot bezpośrednio – gdy adres jest znany – albo w drodze opublikowania ogłoszenia, umożliwiając tej osobie lub temu podmiotowi zgłoszenie uwag.
2. W przypadku gdy zostaną zgłoszone uwagi lub przedstawione istotne nowe dowody, Rada dokonuje przeglądu swojej decyzji i informuje o tym daną osobę lub dany podmiot.

Artykuł 6

1. W załączniku określa się powody umieszczenia w wykazie osób i podmiotów przedstawione przez Radę Bezpieczeństwa lub przez Komitet Sankcji.
2. W załączniku umieszcza się także informacje, o ile są one dostępne, dostarczone przez Radę Bezpieczeństwa lub Komitet Sankcji, niezbędne do identyfikacji danych osób lub podmiotów. W przypadku osób fizycznych informacje takie mogą obejmować imiona i nazwiska, w tym pseudonimy, datę i miejsce urodzenia, obywatelstwo, numery paszportu i dokumentu tożsamości, płeć, adres, jeśli jest znany, a także stanowisko lub zawód. W przypadku podmiotów informacje takie mogą obejmować nazwy, miejsce i datę wpisu do rejestru, numer w rejestrze i miejsce prowadzenia działalności.

Artykuł 7

1. Rada i Wysoki Przedstawiciel Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa (zwany dalej „Wysokim Przedstawicielem”) przetwarzają dane osobowe w celu wykonywania swoich zadań wynikających z niniejszej decyzji, w szczególności:
 - a) jeśli chodzi o Radę, w celu przygotowywania i wprowadzania zmian do załącznika;
 - b) jeśli chodzi o Wysokiego Przedstawiciela, w celu przygotowywania zmian do załącznika.
2. Rada i Wysoki Przedstawiciel może przetwarzać w stosownych przypadkach odpowiednie dane dotyczące przestępstw popełnionych przez osoby fizyczne ujęte w wykazie, wyroków skazujących za przestępstwa lub środków bezpieczeństwa dotyczących takich osób, jedynie w zakresie, w jakim przetwarzanie to jest niezbędne do przygotowania załącznika.
3. Na potrzeby niniejszej decyzji Rada i Wysoki Przedstawiciel są wyznaczeni jako „administrator danych” w rozumieniu art. 3 ust. 8 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 ⁽¹⁾ w celu zapewnienia, by zainteresowane osoby fizyczne mogły wykonywać swoje prawa zgodnie z tym rozporządzeniem.

Artykuł 8

Niniejsza decyzja jest zmieniana lub zostaje uchylona w miarę potrzeby zgodnie z ustaleniami dokonanyymi przez Radę Bezpieczeństwa.

Artykuł 9

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 39).

Sporządzono w Brukseli dnia 25 listopada 2022 r.

W imieniu Rady
Przewodniczący
J. SÍKELA

ZAŁĄCZNIK

Wykaz osób, o których mowa w art. 1 ust. 1, art. 2 ust. 1 i art. 3 ust. 1 oraz podmiotów, o których mowa w art. 1 ust. 1 i art. 3 ust. 1.

OSOBY

1. **Jimmy Cherizier** (pseudonim „Barbeque”) był zaangażowany w działania zagrażające pokojowi, bezpieczeństwu i stabilności na Haiti oraz planował, nadzorował lub popełniał czyny stanowiące poważne naruszenia praw człowieka.

Wyznaczenie: 21 października 2022 r.

Dodatkowe informacje pochodzące ze streszczonego uzasadnienia umieszczenia w wykazie przedstawionego przez Komitet Sankcji:

Jimmy Cherizier jest jednym z najbardziej wpływowych przywódców gangów na Haiti i stoi na czele sojuszu haitańskich gangów znanego pod nazwą „G9 Family and Allies” („Rodzina i sojusznicy G9”).

Pełniąc funkcję oficera haitańskiej policji krajowej, w listopadzie 2018 r. Cherizier zaplanował śmiertelny atak na ludność cywilną w dzielnicy Port-au-Prince określanej jako La Saline oraz uczestniczył w tym ataku. W trakcie tego ataku zginęło co najmniej 71 osób, zniszczonych zostało ponad 400 domów, a co najmniej siedem kobiet padło ofiarą gwałtu ze strony uzbrojonych gangów. W latach 2018 i 2019 Cherizier kierował zbrojnymi ugrupowaniami w trakcie skoordynowanych, brutalnych ataków, które prowadzono w dzielnicach Port-au-Prince. W maju 2020 r. Cherizier przewodził uzbrojonym gangom w trakcie pięciodniowego ataku prowadzonego w wielu dzielnicach Port-au-Prince, podczas którego doszło do ofiar śmiertelnych wśród ludności cywilnej oraz do aktów podpalenia domów. Począwszy od 11 października 2022 r. Cherizier i jego sojusz gangów (G9) aktywnie blokują swobodny transport paliwa z największego na Haiti terminalu paliwowego Varreux. Jego działania bezpośrednio przyczyniły się do gospodarczego paraliżu i kryzysu humanitarnego na Haiti.